

OPRUGA MLADOSTI I ZDRAVLJA

Usparane sile tela

Brzo, veoma brzo, prolazi mladost – brzinom kao što otpadaju latice cvetova sa grančica sakure, brzo kao što se uzdižu beli vrhovi okeana, a zatim ponovo iščezavaju u beskraju.... Želimo da zaustavimo taj predivan trenutak, ali on prolazi, topi se nepovratno u tajanstvenoj, tamnoj daljini nestajućeg vremena. U ranom detinjstvu bio sam spreman da dam sva blaga ovog sveta za veliku sreću da bar na jedan trenutak spoznam ono što se naziva „mladošću“, „zrelošću“, „starošću“... Međutim, lekari mi nisu pružili takvu šansu. Njihovo mišljenje bilo je da neću doživeti čak ni mladost. Strašna dijagnoza nije ostavljala mesta sumnji... Da sam tada poverovao lekarima odavno me ne bi bilo na svetu. Ali ja nisam poverovao njima, već svom telu i sveisceljujućim mogućnostima Prirode.

Otpočeo sam borbu za sebe. I sada, kada beležim zaključke svog života, mogu reći: pobedio sam u toj borbi.

Maštao sam o tome da mi bude dostupan bar jedan trenutak mladosti, ali život mi je poklonio mnogo više. Izašavši kao pobednik iz borbe s bolešću, osetio sam da se trenutak mladosti može protegnuti do skoro beskonačnih granica. I samo od mene je zavisilo koliko će trajati moja mladost.

Svaki čovek, ukoliko poželi, može da produži trenutak svoje mladosti za desetine godina! Ne, taj trenutak nije kratak, kao što možda izgleda na prvi pogled.

Skrivene sile našeg tela samo čekaju da im damo komandu kako bi se probudile i započele rad na ozdravlje-

nju i podmlađivanju. Opruga večne mladosti u nama samo čeka kada ćemo je naviti da bi se mehanizam podmlađivanja pokrenuo punom snagom.

Šta je ta opruga i gde se ona nalazi?

Ne tražite je među organima svog tela. Ta opruga je nevidljiva, ali ona zaista postoji.

Znate li da danas vaše telo više nije isto ono isto koje vam je dato rođenjem, pa čak nije ni ono od pre deset godina? Vaše telo se danas sastoji iz sasvim drugačijih molekula nego pre deset godina! To je potpuno novo telo.

Čovek živi u neprekidnom procesu razmena materija iz okruženja. Uzimamo hranu, dišemo, oslobađamo se prerađenih materija, tj. u svakom trenutku života mi obnavljamo sebe, gradimo iznova svoj organizam. Zar ne razmišljate o tome da li u vašem telu trenutno postoji bar jedna čestica materije koja može da opstane decenijama? Ne, takva čestica ne postoji - jedne čestice se neprekidno smenjuju drugim.

Zašto onda starimo? Budući da se sve čestice našeg organizma neprestano obnavljaju, time se obnavlja i ceo organizam, što samim tim znači da on ne bi trebalo da stari! Ali on stari. Zašto? Imamo utisak da negde postoji neki „projekat“, ili „kroj“, po kome molekuli grade naše telo. U detinjstvu je taj „kroj“ jedan i molekuli koji se neprestano obnavljaju u skladu s tim krojem i „šiju“ mlado telo, ali s godinama se iz nekog razloga „kroj“ menja i obnovljeni molekuli se ne skladište u obnovljenom telu, već u starom, iznošenom odelu. Razmislite kako je to moguće: imamo novu tkaninu, konac i dugmad, ali iz njih nastaje staro odelo...

Sa odećom se to ne može desiti, ali s ljudskim telom se tako nešto dešava sada i uvek. Obnovljeni molekuli stvarar-

ju staro telo! Paradoks. Kako je to moguće? Moguće je upravo zato što se s godinama, unutar čoveka, na neki način zaista formira pogrešan, unakažen „kroj“, koji nagoni čak i obnovljene molekule da oblikuju sliku gašenja i umiranja.

Šta je taj „kroj“ i gde se on nalazi? Za početak, razjasnimo šta je ono što nagoni raštrkane molekule da se spoje u ono što nazivamo živim čovekom? Neophodno je da postoji neka vezujuća sila, neki „lepak“ koji će spojiti materijalne čestice u živo ljudsko biće. I taj „lepak“, naravno, nije ništa drugo do životna sila, energija raspršena po čitavoj vasioni koja predstavlja suštinu svega živog. Ta energija, koja sjedinjuje molekule, vezujuća je sila što nastaje iz zasebnih čestica materije živog čoveka. Bez te energije nema ni čoveka, živog bića, već postoji samo beživotno, mrtvo telo bez duše. Ta energija i jeste život. I, bez sumnje, upravo od stanja te energije zavisi kakav će biti život - srećan i potpun, ili jadan i ništavan. Od stanja te energije zavisi kakav će biti i sam čovek - mlad ili star, bolestan ili zdrav. Eto gde je usađen taj „kroj“: on je u samoj energiji, životnoj sili, koja predstavlja „lepak“ što vezuje i sjedinjuje sve čestice našeg tela. Ta energija sama po sebi nosi informaciju o tome kakav će biti organizam kome je ona pomogla da se „zalepi“. Ta energija je veoma moćna sila! Ali ta sila ne postoji paralelno s ljudskom voljom. Upravo njom čovek može i mora naučiti da upravlja. Kada je potčini, on može da „prekroji“ taj narušen, nepravilan odnos prema sebi i životu, „kroj“ po kome obnovljeni molekuli uvek iznova preporučaju staro, bolesno telo.

Upravo se tu, u energetsom delu našeg tela, i nalazi ona opruga mladosti, opruga večnog obnavljanja koja samo čeka kada ćemo je se mi konačno setiti, oživeti je,

pokrenuti i omogućiti joj da bude aktivna. Na početku života ta opruga je navijena, ali čovekovim rastom i razvojem „fabrika“ oslabljuje sve dok se potpuno ne istroši i tada čovek postaje nalik zaustavljenom časovniku. Ali mi možemo da pokrećemo tu oprugu uvek iznova i da na taj način pružimo sebi život i mladost. Jer, energija koja nam poklanja život, energija koja pokreće oprugu, ne može da stari. Telesne ćelije mogu da stare, ali ne i energija, zahvaljujući kojoj su one žive. Svi se mi, na kraju krajeva, sastojimo od večne energije koja ne podleže starenju! I ukoliko u sebi probudimo tu silu, nećemo stariti, nego ćemo biti večno mladi.

Čovekovo telo i životna energija

Posmatram izlazak Sunca iznad mora. I sama pomisao da sam prvi čovek koji posmatra izlazak Sunca na našoj planeti moju dušu ispunjava neopisivim uzbuđenjem. Ovde, na Istoku, rađa se i započinje svaki dan planete Zemlje. I ja sam prvi koji dočekuje taj dan. Duša se ispunjava likovanjem i posebnim, nadahnutim stanjem. Čini mi se da sam dobio krila i da letim iznad mora, iznad planete, da bih pozdravio novi dan svojim uzvišenim letom.

Međutim, zapitajmo se šta je ono naročito što se krije iza obične pojave izlaska Sunca? Reč je o običnoj prirodnoj pojavi koja je u potpunoj harmoniji sa zakonima fizike.

Zemlja se okreće oko svoje ose, pa se zbog toga Sunce nalazi iza nje, ili bočno, ili ispred nje. Svakim punim obrtanjem Zemlje, Sunce se lagano povlači iza horizonta. U pitanju je prost prirodni zakon. Ali otkuda onda to oduševljenje, nadahnuće, likovanje u duši?

Sva ta osećanja nose u sebi energiju izlazećeg svetla na horizontu u trenutku kada se ono susreće sa energijom probuđene Zemlje, sa energijom čoveka koja se pridružuje toj velikoj svakodnevnoj misteriji buđenja, misteriji jutra. Sama po sebi, fizička pojava ne nosi osećanja, čulne doživljaje, duševni uzlet. Osećanja i duševni uzlet nisu znak međusobnog dejstva prirodnih pojava, već delovanja stvaralačke energije života koja prati tu pojavu.

Izlazak Sunca bez stvaralačke energije života samo je obična fizička pojava. Naše telo bez stvaralačke životne energije samo je bezdušni mehanizam. Kada postane bezdušni mehanizam, telo gubi životnu snagu i veoma brzo stari. I jedino obnavljanje stvaralačke životne energije unutar našeg tela omogućava nam da uvek iznova vratimo sebi mladost i zdravlje.

Energija je praćena osećanjima. Obnavljanje osećanja je ključ za obnavljanje energije, što znači i obnavljanje tela.

Energija je praćena mislima. Obnavljanje misli je ključ mladosti i zdravlja.

Energija je praćena vibracijama. Pokretanje zdravih vibracija u telu ključ je ozdravljenja i podmlađivanja svih organa i telesnog sistema.

Obnavljanje vibracija, osećanja i misli jeste ono što pokreće oprugu zdravlja i podmlađivanja.

Šta je ta energija bez koje nema života? To je energija svemira. To je energija koja je oživela, probudila se i počela da se kreće u trenutku stvaranja sveta. To je energija kojom je prožet ceo svet. To je moćna isceljujuća energija prirode. I samo je čovek taj koji je sebe odvojio od te sile. Čovek je postavio mnogo barijera između sebe i životne sile prirode. Nepravilan način života, nepravilna ishrana,

nepravilno disanje, negativne misli i osećanja - i energija svemira ne može da se kreće u ljudskom telu, već se su-sreće sa velikim brojem prepreka. U telu se stvara energetska blokada i potpuni gubitak energije, usled čega nastaju obamrle oblasti. Telo lišeno energije ne može da bude zdravo.

Drevna istočnjačka medicina se zasniva na znanjima o energiji. Naši daleki preci su znali da u svetu postoji energija i da bez njenog pravilnog kretanja nema života i zdravlja. Zašto mi zaboravljamo na to drevno znanje? Zar smatramo sebe mudrijim od naših predaka? Zašto savremena medicina misli da je čovek mehanički sklop organa koji su međusobno nepovezani? Zašto lekari zaboravljaju da je čovek duhovno, energetsko biće i da on može da upravlja svojom energijom, a samim tim i zdravljem?

Eto zašto su me lekari u detinjstvu otpisali. Nisu poznavali istinsku čovekovu prirodu! Oni su mislili da, ako su zbog nečega ozbiljno oštećeni telesni organi, sistem funkcionise u toj meri nepravilno da ni lekovi, niti hirurška intervencija ne mogu to da isprave, što, logički gledano, ne vodi ničemu drugom do smrti. Oni nisu znali da čovek svojom voljom može da ispravi negativan energetski tok i energetske blokade u telu. Dakle, mi možemo da promenimo kvalitet energije i da se na taj način spasemo od bolesti.

Za naše drevne pretke nije bila tajna da se sve promene u telu ne pojavljuju prvo u njemu samom, već u energetskom čovekovom omotaču. Odnosno, pre nego što oboli telo pojavljuju se poremećaji u „kroju“, u skladu s kojim se izgrađuje telo, a ono se gradi neprekidno, svakog trenutka, jer se čestice koje ga sačinjavaju neprekidno obnavljaju! Taj „kroj“ je ugrađen u čovekov energetski omotač.

Ovaj energetski deo čoveka odavno je poznat pod nazivom „eterično telo“. Eterično telo prožima svaku ćeliju

organizma i prevazilazi granice tela kao omotač koji ima oblik jajeta. Mnogi misle da je to samo spoljašnji omotač, ali nije tako, već ta energija u potpunosti prožima fizičko telo, i više od toga, eterično telo poseduje svaki organ ljudskog tela.

Pre nego što organ oboli, dolazi do narušavanja eteričnog tela. Pojedini oboleli organi uopšte nemaju eterično telo - lišeni su energije koja obezbeđuje život! Da bi organ bio živ i zdrav, mora da bude ne samo prožet energijom, već ona mora da bude u pokretu! Živo - znači da se pokreće. Osnovnu karakteristiku kretanja predstavljaju vibracije. Živo - znači da vibrira! Naterati eterično telo da vibrira, kao i svaki njegov organ - znači vratiti mu život i zdravlje!

Vežbe u čijoj osnovi leži vibracije - osnovne su u Sistemu zdravlja. Nagoneći telo, njegove ćelije i organe da vibriraju, mi u njima budimo kretanje energije i vraćamo u život usnule isceljujuće sile - navijamo oprugu isceljenja, oprugu podmlađivanja.

Bolest i zdravlje

Zdrav čovek je neodvojivi deo sveta koji ga okružuje i on živi u skladu s njegovim zakonima. Svet koji nas okružuje, odnosno naš svemir, predstavlja sveukupnost mnogobrojnih energetske tokova. U svemiru, u prirodi, nema zastoja energije! Energetski zastoj je čovek sam stvorio svojim negativnim predstavama o životu i nepravilnim ponašanjem. Mi vidimo srušenu kuću koju niko ne popravlja, i ona sama, kao i njeno okruženje, postaju zapušteni. Jasno je da ćemo konstatovati kako je u toj zoni došlo do ener-

getskog zastoja koji donosi samo rušilačke procese. Ali zar je to delo ruku prirode? Ne, to je delo isključivo čovekovih ruku - njegovog nepravilnog odnosa i ponašanja prema prirodi.

Vidimo veliku hrpu smeća, ili fabriku sagrađenu na ne-taknutom predivnom mestu u prirodi, čiji otpaci zagađuju reku, zemlju i vazduh u celoj okolini. Tamo takođe deluje negativna, rušilačka energija. I opet je to ljudskih ruku delo, a ne prirode!

Eto, iste takve „otpade“, takve zone razaranja i zastoja čovek neprekidno stvara u sopstvenom telu. U zdravoj prirodi nema zastoja, nema kretanja negativne energije - zdrava energija nastoji da stvara, da oporavlja naše zdravlje. Ali čovek sam stvara prepreke na njenom putu.

Zona zastoja energije, kako u okruženju tako i u čovekovom telu, zona je u kojoj su narušeni zakoni prirode. Važan zakon prirode je pokretanje energije neophodne za život. Tamo gde se taj zakon narušava - iscrpljuje se i sam život. Zona zastoja energije protivreči zakonima prirode! Razmislite šta se dešava s nama kada svojim ponašanjem počnemo da se suprotstavljamo zakonima prirode? Kad je čovek jako otuđen, pobeđuje ona! Jer on ne može da preživi ukoliko se suprotstavlja prirodi, ako narušava njene zakone.

Bolest i nije ništa drugo do narušavanje zakona prirode, i, pre svega, najvažnijeg njenog zakona - zakona kretanja energije.

Ovaj zaključak o istinskom uzroku bolesti korenito menja sve naše predstave o lečenju. Savremena medicina ne poznaje istinske uzroke bolesti, a zbog toga ne zna ni odgovor na pitanje kako se pravilno lečiti. Savremena medicina baca čoveka u kaos i očajanje jer, ne pominjući uzro-

ke, ništa ne govori o načinima isceljenja. Znanje o pravom razlogu bolesti pruža čoveku ne samo nadu za izlječenje, već upravo to znanje upućuje na direktan i jasan put ka isceljenju. Ukoliko bolest uopšte nije fatalna neizvesnost, nejasan uzrok, već samo posledica poremećaja prirodnih zakona, tada sve postaje jasno kao dan: zarad isceljenja potrebno je prekinuti narušavanje zakona prirode i umesto toga ih slediti.

Kretanje energije i poremećaji u telu

Eterično telo koje prožima čovekovo telo i izlazi van njegovih granica stvarajući jajasti omotač - deo je sveopšte energije svemira. Eterično telo čoveka je takođe minijaturan svemir. Veliki svemir živi jer se u njemu pokreće energija - kreće se harmonično, odmereno, u saglasnosti sa zakonima prirode. Mali svemir - čovek, može da bude živ i zdrav takođe samo onda kada se energija u njemu kreće u harmoniji sa zakonima prirode.

Kako je priroda isplanirala kretanje energije u ljudskom telu?

Dva osnovna, moćna energetska kanala koja prolaze kroz čovekovo telo su predodređena prirodom. Oni su raspoređeni vertikalno, duž kičme, s leve i desne strane. Ovi tokovi sjedinjuju nas sa energijom Zemlje i svemira, a to su dva principa koja čine njegovu sveukupnu energiju. Ta dva kanala nam dostavljaju energiju svemira iz koje se formira naše eterično telo. Zbog toga je čovek u najneposrednijem smislu deo svemira, deo te energije. Mi smo živi i zdravi sve dok sile prirode održavaju naše eterično telo u njego-